

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **X**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Jindřichem Vališem
sídlem Opatovická 1659/4, Praha 1

proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 2. 2025, sp. zn. OÚPSŘ 30/2024-OSŘ, č. j. KULK 6449/2025-OSŘ

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou brojí proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru stavební úřad, ze dne 14. 11. 2023, č. j. SURR/7130/186996/20-Je CJ MML 239126/23. Tímto prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci jako stavebníku vydáno dodatečné povolení stavby. Žalovaný jako odvolací orgán zjistil nedostatky v dokumentaci řešené stavby, a dospěl proto k závěru, že stav věci doposud není zjištěn bez důvodných pochybností. Prvostupňové rozhodnutí tedy zrušil a věc vrátil magistrátu k novému projednání. Podle žalobce nebyly naplněny podmínky pro zrušení prvostupňového rozhodnutí v odvolacím řízení.
2. Soud se nejprve musel zabývat tím, zda jsou dány podmínky, za nichž může rozhodovat ve věci samé. Podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), soud usnesením odmítne žalobu, jestliže je podle tohoto zákona nepřipustná. Dle § 68 písm. e) téhož zákona je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Ze soudního přezkoumání jsou dle § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s., kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem

správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.

3. Rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. musí nést materiální znaky rozhodnutí v tom smyslu, že zasahuje do práv a povinností žalobce. Pouhá skutečnost, že úkon správního orgánu je rozhodnutím po formální stránce, nepostačuje k tomu, aby bylo možno úspěšně se domáhat jeho přezkumu.
4. Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 6. 8. 2021, č. j. 5 As 28/2021-38, uvedl, že: *„Správní soudy s ohledem na princip subsidiarity správního soudnictví přezkoumávají až konečné správní rozhodnutí, jímž je věc před správními orgány pravomocně skončena, tedy až po vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení. Podmínku vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zmiňované zásady subsidiarity soudní ochrany ve správním soudnictví a minimalizace zásahů soudů do činnosti veřejné správy. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany veřejných subjektivních práv jednotlivce, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publ. pod č. 672/2005 Sb. NSS). V nyní posuzovaném případě žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a vrátil věc mu k novému projednání. ... Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání výslovně vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 51/2017-28). Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu pak vyplývá, že rozhodnutí odvolacího správního orgánu vydané podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu, kterým se odvoláním napadené rozhodnutí nebo jeho část ruší a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu I. stupně, který rozhodnutí vydal, v zásadě nemůže být rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. právě z toho důvodu, že nijak nezasahuje do hmotněprávní sféry jeho adresátů, neboť není konečným rozhodnutím ve věci [srov. např. rozsudky ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 70/2018 – 52, ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 As 51/2017 – 28, ze dne 20. 5. 2015, č. j. 1 As 23/2015 – 49, ze dne 14. 5. 2014, č. j. 10 As 33/2014 – 34, ze dne 31. 3. 2010, č. j. 9 As 30/2010 – 219, či ze dne 14. 5. 2008, č. j. 2 As 37/2007 – 111 (závěry posledně zmiňovaného rozsudku byly potvrzeny usnesením Ústavního soudu ze dne 22. 3. 2011, sp. zn. I. ÚS 2092/08)].“*
5. Z uvedeného plyne, že správní soudy zásadně nejsou povolány k přezkumu zrušujících rozhodnutí odvolacího orgánu, jimiž se věc vrací k novému projednání a rozhodnutí v prvním stupni. Takové zrušující rozhodnutí totiž není rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. Takový závěr není v judikatuře správních soudů nikterak ojedinělý (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2019, č. j. 3 As 276/2017-31). Pokud správní soudy v minulosti připouštěly dílčí výjimky z tohoto přístupu, jednalo se o zcela specifické situace, zejména v případě procesního „ping-pongu“ při vyřizování žádostí o poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím.
6. Nyní řešená situace není mimořádná či specifická, je naopak v podstatě standardní. Prvostupňové rozhodnutí vyhovovalo žalobci, nikoli však dalším účastníkům správního řízení, kteří podali odvolání. Následné zrušující rozhodnutí odvolacího orgánu ani nepředjímá výsledek správního řízení, když konstatuje nedostatky skutkových zjištění, a v důsledku toho nezákonnost prvostupňového rozhodnutí. Správní řízení proto bude pokračovat, přičemž ani úspěch žalobce v něm není vyloučen. V duchu principu subsidiarity soudního přezkumu správnímu soudu nepřisluší, aby do činnosti orgánů veřejné správy

zasahoval, jestliže správní orgány nejsou se svou činností konečným způsobem hotovy. Žalobce bude mít možnost eventuálně brojit žalobou proti konečnému rozhodnutí ve věci, přičemž bude oprávněn namítat také procesní vady v předcházejícím postupu správních orgánů. Nynější rozhodnutí žalovaného, jímž se prvostupňové rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ruší a věc se vrací k novému projednání, takovým konečným rozhodnutím, které by zasahovalo do práv a povinností žalobce, není.

7. Z uvedených důvodů soud podanou žalobu odmítl v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.
8. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 6. března 2025

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
předsedkyně senátu